

ת"פ 40135/03 - מדינת ישראל נגד אסף בר סלע

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 40135-03-2022 9 Mai 2022

בר סלע

לפני כבוד השופט איליה אורן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אסף בר סלע

הנאשם

זכור דין

כתב האישום והסדר הטיעון הדינו

1. מתמצית עובדות כתוב האישום המתווך בהן הודה הנאשם עולה כי ביום 25.7.2019 בשעה 12:45 הנאשם עם אשתו בחדר המיון של בית החולים "מאריר" בכפר סבא (להלן: בית החולים) ושותח עם הרופא ד"ר יוסף רודריג (להלן: "המתלון") על מצבה הרפואי הקשה של אשתו שזה עתה ילדה. בה בעת הבחן המתמחה ד"ר חאלד מוסא שהנאשם הקליט את השיחה והעיר לו על כך והמתלון הפסק לדבר. בתגובהו, הניף הנאשם את הטלפון הנידי שלו והחל לצלם את המתלון. מיד לאחר מכן חסם המתלון עם ידו את עדשת המצלמה והניף את ידו לעבר ידו של הנאשם שאחזה במצלמה, ואמר לנאשם שאסור לצלם בבית החולים. בתגובהו היכה הנאשם את המתלון בידו שאחזה כוס קפה בפנוי של המתלון. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בתקיפת עווד חירום, עבירה לפי סעיף 382א(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. בהתאם להסדר טיעון דיןוני שנכרת בין הצדדים, בתום שמייעת עדויות של שלושה רופאים מטעם הتبיעה, הודה הנאשם בעובדות כתוב אישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון, ונשלח לשירות המבחן לשם קבלת תסקير שהתבקש לבחון, בין היתר, את ביטול הרשות הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

3. הנאשם בן 47, נשוי ואב לשלווה ילדים קטינים צעירים. תסקיר שירות המבחן מיום 13.1.2022 פירט את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, שמספרת צנעת הפרט לא ארchip בעלה את הדיבור, אך יצוין כי הנאשם גדול בסביבה מורכבת, והוא מתמודד עם קושי הנוגע למות אביו לפני כ- 6 שנים בעטיו הידרדר מצבו הרגשי, דבר שהשליך גם על הלחץ בו היה נתון בעת האירוע מחמת החשש לבריאות אשתו.

4. בנוגע לאירוע הנאשם נטל אחריות מלאה למעשו והסביר כי התנהל באופן תוקפני ואגראטיבי כלפי הוצאות הרופואית מטעם המצוקה והחשש לאבד את אשתו בפרק הטריאומה של אובדן אביו. הוצע לנאשם לפנות לקבלת טיפול רפואי בעניין זה, הוא הביע הסכמתו ופנה לשם כך לקופת חולמים. אשר להערכת הסיכון מהנאשם בחן שירות

ה מבחן את השיקולים הנדרשים וקבע כי המ██וכנות מהנאשם להhaftות אירוע אלים נמוכה.

.5. הנאשם עובד מזה כשנתים כשליח. שירות המבחן ציין בתסקיו כי על אף שהנאשם לא הציג פגיעה קונקרטית בעיסוקו, בנסיבות האישיות ובהעדר עברו הפלילי לצד נוכנותו להשתלב בטיפול, המליך לבטל את הרשותה הנאשם ולהשיט עליו של"צ בהיקף של 200 שעות והעמדתו בצו מבנן.

.6. חוות דעת מאות הממונה על עבודות השירות מיום 13.4.2022 קבעה שהנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

.7. ב"כ המאשימה עזה"ד רוני אלסטר הפנתה לנסיבותו האישיות של הנאשם ולעובדות בהן הורשע הנאשם וחומרתן, וטענה כי יש לדוחות את המלצה שירות המבחן לביטול הרשותה הנאשם במיחס לו, שלא חלים תנאים הילכת כתוב. עוד הוסיפה ב"כ המאשימה וטענה כי ביטול הרשותה הוא חריג שאין לנקט בו כשמדבר על תקיפה של רופא שהותקף על ידי הנאשם בשל אי שביעות רצונו מהטיפול באשתו. אשר למתחם העונש ההולם עטרה המאשימה לקביעת מתחם הנגע בין מספר חדש מסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 9 חודשים מסר והפנתה לפסיקה לתמיכה בטענותיה. לפיכך עטרה ב"כ המאשימה להוtier את הרשותה הנאשם על כנה, ובהתחשב בגילו, בהיותו נעדר עבר פלילי וב特斯קייר שהוגש, ביקשה להשיט עליו מספר חדש מסר שירותו בעבודות שירות, לצד מסר על תנאי ופיקוח למתلون.

.8. ב"כ הנאשם עזה"ד שי טוביים, עתר לאמץ המלצה שירות המבחן, לבטל את הרשותה הנאשם ולהשיט עליו עונש שיקומי. בהתייחס לנושא השיקום טען ב"כ הנאשם כי האבסורד הוא שאדם נעדר עבר פלילי אינו יכול להציג "שיקום" כדוגמת אדם בעל עבר פלילי, להיות שהוא אינו זקוק לשיקום, דבר שאין לזקוף לחובתו אלא לזכותו.

.9. נטען כי המעשה שביצע הנאשם הוא ברף נמור, משומ שכל מטרתו הייתה לטע את האירוע ולא לפעול באלים. המעשה שביצע הנאשם נבע מתגובה להתנהלות המתלוון שהרים את ידו כלפי הנאשם, ומתוך הלחץ הרוב בו היה נתון הנאשם עקב מצבאה הרפואי הקשה של אשתו, וכן זהו המקירה הנכון לביטול הרשותה.

.10. בנוגע לנסיבותו האישיות טען ב"כ הנאשם כי הנאשם נעדר עבר פלילי, נטל אחריות על מעשייו והביע חרטה כנה. הנאשם עובד כמשלוחן, מתפרקנס בדוחק, וההלייך מתנהל נגדו מקשה עליו למצוא מקום עבודה טוב יותר, דבר הפוגע בו ובמשפחותו כלכלית, ומובן שהעדר ביטול הרשותה תזקק קונקרטית להמשך פרנסתו. בנוגע לפסיקה שהגישה המאשימה טען ב"כ הנאשם שהיא רלוונטי ובקש להתעלם ממנה.

.11. הנאשם בדבריו האחרון הסביר שהאירוע היה מלHIGH מאד משום שאשתו אמרה לו שהיא לא יכולה לנשום, והוא הכה במכה קטנה בידי את הרפואי והוא מצטער על כך. עוד סיפר כי הוא עובד כמשלוחן בחברת "תנ' ביס", ומazard שההלייך מתנהל לא הצליח להתקבל לחברה גודלה יותר ולשפר את תנאי עבודתו, ואף לא הצליח להירשם לקורס הדבורה.

12. כלל הוא כי מי שהוכחה אשםתו יורשע בדיון ורק במקרים יוצאי דופן, כחריג שבחורגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מההרשה לבין חומרת העבירה שביצע, יוכל בית המשפט להורות על ביטול הרשותה בהתאם לסמכוות המוגנת בסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (רע"פ 1535/20 **דוקטור נ' מדינת ישראל נ' חסן** (18.4.2021)).

13. כידוע, ההלכה בעניין הימנעות מההרשה או ביטולה נקבעה בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "הלכת כתב"), והוא דורשת קיום של שני תנאים מצטברים: הראשון, כי **סוג העבירה** מאפשר לוותר על הרשותה בגין מהותה בשיקולי עונישה אחרים; והשני, כי הרשותה תפגע פגיעה חמורה **בבסיסי השיקום** של הנאשם.

14. תנאי הפגיעה "בסיסי השיקום" פורש בפסקה כ"**פגיעה קשה וקונקרטיבית**" בנאשם כתוצאה מההרשה שהוכחה על סמך תשתיית ראייתית ברורה (רע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל** (10.11.2014); רע"פ 6429/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.11.2018)). ודוק, נקבע כי אין די בהוכחת אפשרות תאורטית לפגיעה עתידית, אלא בהוכחת נזק מוחשי וקשה בשיקומו של הנאשם (רע"פ 9118/12 **פרגין נ' מדינת ישראל** (1.1.2013); רע"פ 3589/14 **לוזן נ' מדינת ישראל** (10.6.2014); (רע"פ 18/1097 **בצלאל נ' מדינת ישראל** (18.04.2018)).

15. בית המשפט העליון דן בשנים האחרונות כתוב לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, ודחה את הניסיונות לבטלה ולרככה (רע"פ 2327/19 **אדוaldo נ' מדינת ישראל** (19.5.2019); רע"פ 2937/20 **ואלפא נ' מדינת ישראל** (19.5.2020)). בתוך כך הבירה הפסיקה שסוגיית הרשותה עומדת בפני עצמה, כולם שהוא אינה חלק מהעונש, וממילא גם לא חלק ממתחם העונישה (רע"פ 3195/19 **אגוז נ' מדינת ישראל** (4.7.2019)); רע"פ 547/21 **סיטניק נ' מדינת ישראל** (17.3.2021)).

16. ולענינו, ספק רב בעיני אם החומרה הרבה הנודעת בהלכת כתב, הרי שלא הוכח קיומו של נזק קונקרטי חולים ציבורי בפרט, מצדיקה במחותה בחינה של ביטול או הימנעות מההרשה, גם במקרים של תקיפה ברף נמוך. האינטרס הציבורי של הוקעת מעשים נלוחים ומעוררי שאט נשפלו הוא בעל משקל בכורה, וזה אינו מתישב כלכל עם ביטול הרשותה.

17. זאת ועוד, גם אם היה הנאשם הצליח את התנאי הראשון בהלכת כתב, הרי שלא הוכח קיומו של נזק קונקרטי הפגע בשיקומו ובאורחות חייו. טענת ב"כ הנאשם כי אדם נורמלי, בשונה ממי שלחותו עבר פלילי מתקשה להציג "שיקום", לא שכנענו היה שהגדרת השיקום נבחנת בהתאם לנטיותיו של הנאשם העומד בפני בית המשפט.

18. לגופו של עניין, הנאשם עובד כשליח, ולא נטען ומילא לא הוכח שכתוצאה מהותרת הרשותו על כנה הוא יפוטר ויabd את מקום עבודתו. באשר למקומות העבודה עתידיים שה הנאשם לא הצליח להתקבל אליהם כתוצאה

מההיליך דעסוקנן, גם טענה זו נטעה ללא אסמכתה לצידה. אף שאני נכונה להזכיר בקושי במצב מקום העבודה לאחר הרשעה בפליליים, כבר אמרנו כי אין די בכך, אלא יש צורך בהוכחה לנזק קונקרטי.

19. ובנוגע להמלצת שירות המבחן, מושכלות ראשונים הם כי הסמכות לגזירת העונש נתונה לבית המשפט והוא אינו מחויב לאמץ את המלצת שירות המבחן המשמשת כל עזר לבית המשפט (ע"פ 8068/2018 **מרם נ' מדינת ישראל** (4.4.2022); רע"פ 5731/21 **abbo סראן נ' מדינת ישראל** (22.8.2021)).

20. אשר על כן, הגעתו לכל מסקנה כי בעניינו לא מתקיים הנסיבות המצביעים בהלכת כתוב, ואין מקום להורות על ביטול הרשות הנאשם.

גזרת העונש

21. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בה הורשע נאשם בנסיבותה, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש ומידתו. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, במלאת גזרת הדין על בית המשפט לקבוע תחילת את מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם, בהתחשב בחומרת הפגיעה בערכיהם המוגנים ובמדיניות העונשה הנוגגת, ובהתאם לכך את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, בהתחשב בכללל נסיבותיו האישיות ושיקולים נוספים שאינם קשורים לעבירה.

קביעת מתחם העונש ההולם

22. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיים הם זכותם של עובדי ציבור בכללי ורפואיים בפרט, לשלים גופם, לביטחונם האיש במיוחד במקום עבודתם בבית החולים, כמו גם להגנה על כבודם. זאת ועוד, למעשה תקיפה כלפי עובדי ציבור נילוות פגעה בסדר החברתי וביכולתם של עובדי הציבור לבצע את תפקידם.ifsim לעניינו דבריה של כב' השופטת ד' ברק-ארץ בע"פ 4565/13 **אמון נ' מדינת ישראל** (4.11.2013):

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוננת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר שהן פוגעות פגעה אונשה גם בערך החברתי הנודע לתפקיד התקין של השירות הציבורי [...]. עובדי הציבור חשופים בצריח - כמו שלא אחת נמצאים בחזית ההתקומות עם מתן שירות לאנשים שמודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגיים כל יום מחדש למטען שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעוניין לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במקרים שבהם הפגעה היא פגעה קשה בלביתו".

23. על החומרה היתרה הגלומה במעשי אלימות כלפי רפואיים העושים תפקידם למען הציבור במסירות ראייה לציון, וכמушה של יום ביומו מצילים חי אדם, ifsim דבריה של כב' השופטת י' וילנר בע"פ 7220/19 **זגורו נ' מדינת ישראל** (6.2.2020), כדלקמן:

"[...] אין להשלים עם מצב בו אנשי צוות רפואי, האמונים על צרכי החינויים של הציבור, יחושו כי הם מאויימים או ימצאו עצם מוכים ומתוקפים על-ידי מטופל או בני משפחתו בעת שהם עושים את מלאכם נאמנה [...]. שומה علينا חברה מתוקנת להבטיח כי אנשי הצוות הרפואי הפעילים יומ-יום תחת עומסים כבדים, במסירות ובהתמדה, יוכלו לבצע את

מלاكتם כשם חשימ בטעים ומוגנים, ולא כל מורה (ראו: ע"פ 27127 שミלב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבז] פסקה 2 (18.11.2009)).

והוסיפה והדגישה את חשיבות הוקעת מעשי אלימות כלפי צוות רפואי בענישה חמירה:

"[...] מעשי אלימות או איומים המופנים כלפי אנשי צוות רפואי הניצבים על משמרתם אינם פוגעים "רק" בקרובן העבירהמושא התקיפה או האיומים, כי אם בשלומם של החוליםים [...]. מעשים אלה מחיברים, אפוא, ענישה חמירה - אשר תבטא גמול ראו' בגין הפגיעה האמורתי, וכן תשמש אמצעי להרתעת הרבים מפני ביצועם. זאת, ביחוד על רקע המציגות בימינו, בה נוכחים אנו לצערנו כי איומים על רפואיים ואחיזות אף תקיפתם של אנשי צוות רפואי - הינם חזון נפרץ [...]."

24. ובענינו, מעשו של הנאשם אין עדות עבירה אלימות חמורה, אך בהחלט אין להקל בהם ראש. אין חולק כי הנאשם לא פנה אל ד"ר רודרג במטרה לתקוף אותו, אך התיעוד שניסה לבצע, בתחילת עת שהקליט את השיחה, ובמהשך כניסה לצלם אותו למורת שנאמר לו מפורשות שאסור להקליט ולצלם, היה מעשה כוחני. בכך שפועל הנאשם בנגדו להנחיות ברורות שקיבל הסלים בהתנהגותו התקפנית את האירוע, שהוא בידיו תרתי משמע.

25. יובהר, כי מצופה שאדם הפונה לקבלת טיפול רפואי במאיון בבית החולים לא יוכל את הנעשה במקום ובוודאי Shimenu מצלם, משומ שבק הוא עלול לפגעה חמורה בפרטיותם של החולים ובני משפחותיהם, והדברים מדברים بعد עצם. הנאשם לא כיבד את פרטיות החולים במאיון, ולא שעה להוראת הרופא כשהתבקש לחודל ממשוע. תחת זאת, כאשר חסם ד"ר רודרג את עדשת המצלמה בידו, תקף אותו הנאשם. אומנם, מדובר במקרה אחד שלא הותירה חבלה, אך התקיפה אלימה אינה נתנת אותה רק בגוף, אלא גם בנפשו וכבודו של האדם.

26. חשוב לומר, שההלך בו היה נתון הנאשם עקב מצבה הבריאותית של אשטו מובן. עם זאת אין בכך בשום אופן כדי להצדיק פגעה כלשהי בצוות הרפואי ובראשם بد"ר רודרג, מנהל חדר המאיון שעושה ים ים בתפקידו להצלת חי אדם. הכאה של צוות רפואי בבית החולים היא מעשה חמור שיש להוקיעו בقول ברור ובלתי משתמע לשתי פנים. משכך, אני סבורה שמידת הפגיעה שפגע הנאשם בערכיהם המוגנים ביונית.

27. בחינת ההחלטה הנוגגת מצביעה על מנעד רחב של ענישה בגין ביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור, ממנו ניתן ללמידה לענינו על מתחם העונש ההולם בשיקולים המחייבים לחומרה וקולה, כדלקמן:

ברע"פ 3695 חן נ' מדינת ישראל (22.6.2020) (פסקה שהוגשה ע"י המאשינה)ណון עניינו של הנאשם שהורשע על פי הودאותו בתקיפת עובד ציבור ואיומים בגין איורע במהלך סטר לרופא מספר פעמים בשל אי שביעות רצונו לטיפול שניית לבנו, ואיום בפגיעה בחו"ו ותקיפת רופא אחר בנסיבות באצבעו בחוזחו של הרופא. תסקירות שירות המבחן המליך על ביטול הרשותה. הצדדים הגיעו להסדר טיעון בו עתרו במשפטות להשיט על הנאשם מסר מותנה, של"צ בהיקף 350 שעות, קנס כספי ופיצוי למתלוננים. בית משפט השלום בראשון לציון דחה את הסדר הטיעון, וקבע כי מתחם עונש הולם נع בין מספר חודשי מססר ועד 12 חודשים מססר בפועל, בין היתר בהתיחסו אל העבירה כל "מכת מדינה" והשיט על הנאשם 6 חודשים מססר לרצוי בעבודות שירות, מסרים מותנים ופיצוי בסך 4,500 ש"ח. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש לבית המשפט המחייב מרכז ובקשה לרשوت ערעור נדחו.

. ב. בע"פ 2273/20 מור ואח' נ' מדינת ישראל (2.6.2020) (פסקה שהוגשה ע"י המאשימה) הורשו אם ובת על פי הودאות בעבודות כתוב אישום מתוקן בכך שתקפו רופאה במינו לאחר שסבירו שהסבta נפטרה בהיעדר טיפול נאות. הבת הורשעה בעבירה של תקיפת עובד ציבור בכך שתקפה את המתלוונת גורמה לה לחבות, והאם הורשעה בניסיון תקיפה והיזק לרכוש בכך שצעקה על המתלוונת, קיללה אותה והשליכה מסך מחשב על הרצפה והוא התנפץ. בית המשפט השלים בתל אביב גזר על הנאשםות מאסר מוותנה, 200 שעות של צ'ץ, פיצוי למATALוננת והתחייבות להימנע מעבירה, בהתחשב בהיותן נעדרות עבר פלילי, ומשהוגשו בעניין תסקרים חיוביים מאת שירות המבחן שהמליצו להימנע מהרשעתן. ערעור שהגישה המדינה על קולת העונש של הבית נדחה. מנגד הגישו הנאשםות ערעור על החלטת בית המשפט לדוחות בקשה להגשת ערעור באיחור, ולפיקר נותרו העונשים שנגזו על הנאשםות על כן.

. ג. בע"פ 5458/12 LICHTEN N' מדינת ישראל (15.7.2012) נדחה ערעור שהגיש נאשם שהורשע בהתאם להודאות בתקיפת רופא, בכך שהשביב אותו על הרצפה ובעט בו, לצד הרשותו לאחר שמיית ראיות בתקיפת אחותה שהגיעה לעזר לרופא והנאשם דחף והכה אותה. לרופא נגרמו סימנים במצב מתחת לעין ושריטות, ולמתלוונת נגרמה נפיחות ביד. בית המשפט השלים עמד על כך שהרകע לתקיפה היה חוסר שביעות רצונו של הנאשם מהטיפול באביו שמנקק להחיה, ובוסףו של דבר נפטר. בהתחשב בהעדר עבר פלילי ובהודאת הנאשם בחלוקת הארי של כתב האישום, חלוף הזמן וחרטה שהביע, נגזר עונשו - 6 חודשים מאסר בפועל לצד עונשה נלוות, לרבות פיצוי בסך 7,500 ש"ח. ערעור ורשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

. ד. בע"ג (מחוזי מרכז) 25595-01-15 יהושע נ' מדינת ישראל (8.3.2015) נדון עניינו של נאשם שהורשע על פי הודאותו, בעבירה של תקיפת עובד ציבור ואיומים בכך שבעת שטוף במחלקה פנימית בבית החולים חבט באמצעות אגרוף בחזהו של רופא ואז אחץ בחולצתו ובצווארו ואים עלי. הנאשם, מכור לסמים עבר טיפול בשירות המבחן במשך כמנה וחצי בה הוגש תסקרים שבסופו של דבר הגיע תס Kirby שלילי בעניינו. בית המשפט השלים קבע כי מתוך העונש ההולם נע בין תנאי ועד 6 חודשים מאסר בפועל תוך התחשבות בנסיבות האישיות של הנאשם, חלוף הזמן והודאותו באשמה, גזר דין - 6 חודשים מאסר בעבודות שירות וענישה נלוות. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחה.

. בע"ג (מחוזי מרכז) 44005-10-12 בוחבוט נ' מדינת ישראל (15.1.2013) נדחה ערעור של נאשם שהורשע במסגרת הסדר טיעון דין בתקיפת אורטופד שטיפול בו בעת שהגיע לבית החולים חבול לאחר תאונת דרכים. בית הנאשם תקף את הרופא באגרופים בראשו, פניו וצחצחו ועקב כך נגרמו לרופא שפשופים, נפיחות ושריטה. בית המשפט גזר על הנאשם 9 חודשים מאסר בפועל לצד עונשה נלוות בהתחשב בהעדר עבר פלילי, בהודאת הנאשם, הבעת החרצה הינה ותשקיי שירות המבחן מהם עלה שהוא שיתף פעולה באופן חלקי לצד חומרת העבירה והצורך בהרתעה.

. 28. לאחר שנתי דעתו לעבירה בה הורשע הנאשם בנסיבותיה, למידת הפגיעה בערכיהם המוגנים ובהתאם לפסקה הנוגגת אני קובעת כי מתוך העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשים מאסר בפועל.

קביעת העונש בתחום המתחכם

29. תיקון 113 לחוק העונשין מורה כי קביעת העונש בתוך המתחם תעשה תוך התחשבות בנסיבות האישיות של הנאשם.

30. ל可行ה נתתי דעתך לנסיבותו האישיות של הנאשם שהוא בן 48, נשוי ואב לשלוּחה ולדים, נודע עבר פלילי מכל סוג, אשר מתמודד בשנים האחרונות עם קושי נפשי עקב פטירת אביו, שמשליך על תפוקודו וכך הוא מודע ומעוניין בהליך טיפול.

31. עוד לऋתך בחשבון את הודהה הנאשם בעבודות כתוב האישום המתוקן, אולם זו נמסרה בתום פרשת התביעה בה העידו בין היתר לשלוּחה רופאים ובهم ד"ר רודרגז.

32. במקלול הטעמים ל可行ה וחומרה אני סבורת שיש לגוזר את עונשו של הנאשם בשליש הראשון של מתחם העונשן, כך שיוות עליו מאסר לRICTO בעבודות שירות.

אשר על כן החלטתי לגוזר על הנאשם את העונשין הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 3 חודשים.

ה הנאשם יתיצב לרictsו עונשו, בבקשתו, ביום 8.9.2022 בשעה 00:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות ברמלה.

ה הנאשם מוזהר בחובתו להකפיד על קיום תנאי עבודות השירות, אחריו הוא יהיה צפוי להפקעת העונשן, ולRICTO במאסר ממש.

ב. מאסר מותנה למשך 7 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסווג פשוט למשך 3 שנים, מתוך רictsו עונש המאסר בעבודות השירות.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסווג עוון, לרבות איומים, למשך 3 שנים, מיום סיום רictsו המאסר בעבודות שירות.

ד. הנאשם ישלם פיצוי למטלון העבירה בסך 3,000 ₪, ב- 5 תשלוםimos חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.1.2023. (המAssertionה تعدכן את מזכירות בית המשפט בפרט המטלון ותעדכו על אודות תוצאות גזר הדין והפיצו שנספק לטובתו).

ה. הנאשם יתחייב להימנע מכל עבירת אלימות וככל שייפר התכישנותו בתוך שנתיים מהיום, ישלם 4,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

עמוד 7

המציאות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

הנאשם:

אני מבין את פרטי גזיר הדין ומתחייב שלא לבצע עבירה אלימה בתחום שנתיים, וمبין שככל שאפר את התחייבותי אשלם 4,000 ₪.

ניתן היום, ח' אייר תשפ"ב, 09 Mai 2022, במעמד הצדדים: ב"כ המאשימה עו"ד אורית מנצ'יקובסקי,
הנאשם וב"כ עו"ד שי טוביים.